

ŠKOLÁK

Špeciálne vydanie

60. výročie

SME ŠKOLA PRIATEĽSKÁ K DEŤOM

Milí čitatelia, priatelia!

Akokoľvek neuveriteľné sa to zdá, história ukazuje jasne, že ubehlo 60 rokov, odkedy prvé kroky zaviedli deti a ich rodičov do našej školy. V roku 1958 sa písal deň, keď škola začala žiť svoj život. Zaznamenávali sme ho spoločne, kúsok po kúsku, my všetci.

Pred osemnástimi rokmi začala naša škola vydávať školský časopis Školák. Trikrát do roka, na Vianoce, na Veľkú noc a na konci školského roka bol Školák Vaším spoločníkom. A v tomto školskom roku je tu ešte skôr než na Vianoce práve preto, aby zaželel barčianskym školákom veľa síl a krásnych riadkov do ďalších rokov a nech sa škole darí aspoň do legendárnej stovky! A nielen im, ale aj učiteľom, rodičom a priateľom, ktorí tvoria život v nej i v našich spomienkach. V školskom roku 2011/2012 vyšiel Školák prvý raz i na internete. Veríme, že ste si v ňom našli i niečo pre seba. Možno ako spomienku, možno ako novinku, Vám teraz pripomenieme niečo z histórie. Prajeme krásnu jeseň a ak budete oslavovať s nami, spomeňte si na svoju triednu pani učiteľku alebo pána učiteľa. Všetko najlepšie!!!

Retro –2012/2013

Asi všetci poznáme to čaro. Ráno vstaneme a je deň ako akýkoľvek iný. Ale predsa úplne iný. Sú Vianoce. Zrazu všetko vonia, v telke idú rozprávky a všetko je krajšie než inokedy. Ale večer... tak ten je najkrajší na svete... Pretože večer sme všetci spolu... a príde aj ten, ktorého všetci vždy vítame s rozžiarenými očami, láskou a vďakou... áno, áno, tešte sa, aj tento rok k vám príde J E Ž I Š K O :D

Štedrý večer

Na Štedrý večer sa veľmi teším, konečne sa poriadne najem. Bobal'ky, zemiakový šalát s rezňom, ale hlavne fajn é koláčiky od mamičky... Je to najkrajší sviatok asi zo všetkých. Teším sa, ako celá rodina budeme večerať pri jednom stole alebo pri stromčeku, ako rozbaľujeme darčeky a každý sa teší, čo dostane. Strašne sa teším! Určite aj vy!! S pozdravom Terka :D pre niekoho Gigi.

Terezka Vencelová, VII. B

Vianoce pred rokmi

Od začiatku decembra som sa tešila na Vianoce a rozmýšľala som, čo dostanem. Odrátavala som dni do Vianoc. Konečne tu bol 23. december! Stavali sme stromček, dávali sme do domu vianočnú výzdobu a pozerali sme vianočné rozprávky. V noci som nemohla zaspať, prehadzovala som sa z boka na bok.

Ráno som bola síce unavená, ale vstala som skoro. V celom dome už rozvonievala kapustnica. Moja malá sestra poskakovala po dome. Prišla aj moja starká. Ja som trpezlivo pozorovala stromček a čakala som, kým sa tam objavia darčeky. No rodičia ma prehovorili, aby som išla so sestrou von – postaviť snehuliaka. Ja som povedala, že dobre, ale len na chvíľu. Keď sme sa vrátili, darčeky už boli pod stromčekom. Nebola som veľmi nadšená, že som to zmeškala, no ale čo už... Po štedrovečernej večeri som našla všetko, čo som si kedy priala, potom sme sa šli všetci prejsť a večer som šťastná zaspala so splnenými snami.

Saška Ružičková, VII. B

Retro – 2012/2013

Každý z nás je umelec... ..

keď musí. :D Ale naozaj... Taký západ slnka v lete... Kdekoľvek. Len si ho cez prázdniny poriadne vychutnaj! Západ slnka Na svete je veľa prírodných krás, ktoré ľuďom vyrážajú dych. Podľa mňa je západ slnka jedným z nich. Slnko, ktoré sa po celý deň plaví po azúrovom mori, vidí všetko, čo je okolo. Pozerá sa na more, ktoré žiari rôznymi farbami. Obloha pri západe slnka je krásne oranžová. Oblaky na oblohe sú ako biele kučery, ktoré sprevádzajú slnko na jeho púti krajinou. Krásne more naráža svojimi vlnami o obrovské skaly a prináša piesok z pláže. More je veľmi pokojné, no môže byť aj nepredvídateľné. Keby chcelo, vie zničiť zo zeme všetky stromy. Na pláži rastú palmy, ktoré sa spolu s vetrom hýbu a tancujú ako tanečnice. Slnko pomaly zapadá, a to znamená, že sa končí deň. Máme nechať všetko za sebou a vybrať sa do ďalšieho dňa. O chvíľu príde noc a ako záclona zakryje temnotou celú pláž. More bude po celú noc odnášať a formovať piesok. Slnko nám dáva posledné náznaky dňa. Slnko sa dotýka mora a oblohy, už odchádza. Vráti sa až na ďalší deň. Slohová práca „Umelecký opis“ Kamila Zelenáková, VII.B

Retro – 2013/2014

Minulý školský rok vyhrala naša žiačka Saška Ružičková celoslovenskú súťaž Múdra príroda. Ocenenie si prebrala až v d'alekej Banskej Bystrici a my sme na ňu boli skutočne veľmi hrdí. Tento rok sme sa znova zapojili do tejto súťaže a znova sme poslali báseň od Sašky. Budeme jej držať palce, aby vyhrala aj tentokrát.

Čaro prírody

Si len ty,
a ticho všade okolo je,
málo zvukov k tebe les priveje.
Cez stromy, cez listy ťa teplý vetrík nezahreje,
ani letné slnko sa na teba neusmeje.
No koľko stvorení tu napriek tomu žije.
Zriedka ich zahliadneš, zriedka sa ti ukážu, veď ich neprinútiš,
ľudia to nedokážu.
Lesnú zver žiadne pravidlá neviažu,
sú voľné,
robia si čo chcú, žijú ako dokážu,
ale nepoznajú hádky,
a jeden druhému nekážu.

Žijú v súlade s prírodou,
a neubližujú len tak bez dôvodov.
Preto v lese všetko prekypuje pohodou,
bezchybnou krásou,
ktorej niet koncov, či východov.
Nedotknutá príroda,
bez ľudských lží a podvodov.
Krákanie túlavých vrán, sa ozýva zo všetkých strán.
Voňavé buky a duby vytvárajú toľko brán,
brán do iných svetov,
kde si sám sebe pán,
voňou, ktorá ťa pozbaví všetkých rán.
Čokoľvek ťa trápi,
tam sa to stratí, tam, kde môžeš snívať,
kde rozum neplatí, miesto,
kde tvoja fantázia nebude v zajatí,
miesto, na ktoré ťa jediný pohľad uchváti.
Ver, že tam sa ti ani jedna zlá spomienka nevráti.
Nedá sa nevidieť tá krása,
nedá sa necítiť tá vôňa lesa,
nedá sa napodobiť ten pocit,
zdá sa, pretože to miesto je tvojej duši spása.
Nepredstaviteľné, že niekomu cítiť to nedá sa.
Možno niekomu nepredstaviteľné,
možno niekomu neodolateľné,
možno len nepochopiteľné, či ľahko zabudnuteľné.
No predsa tak živé, nesmrteľné.
Časťou zo mňa je to miesto,
Nedá sa nevidieť tá krása,
nedá sa necítiť tá vôňa lesa,
nedá sa napodobiť ten pocit,
zdá sa, pretože to miesto je tvojej duši spása.
Nepredstaviteľné, že niekomu cítiť to nedá sa.
Možno niekomu nepredstaviteľné,
možno niekomu neodolateľné,
možno len nepochopiteľné, či ľahko zabudnuteľné
. No predsa tak živé, nesmrteľné.
Časťou zo mňa je to miesto,
môjho srdca stredom je to, možno málo, možno veľa ľudí vie to.
Pre hlupáka hlúpo znie to, ale dokiaľ žijem,
nezmením to.
Alexandra Ružičková, VII.B

Retro – 2014/2015

Vravíte, prečo tentoraz SUPERškolák?

Ale veď sme predsa od mája SUPERŠKOLA!!!!

To je úplne SUPERinformácia, pretože SUPER škola je titul, ktorý by chcela mať asi každá škola... Lenže, máme ho my :P. V máji sa totiž rozhodlo o tom, že naša škola Abovská 36 vyhrala v tomto školskom roku toľko súťaží, že postúpila do projektu SUPERŠKOLA. A tak sme sa dostali do duelu so ZŠ Gemerská. Keď sme sa o tom dozvedeli, neváhali sme ani chvíľu. Nachystali sme si transparenty, pásmo o našej Abovskej, hlasivky a šli sme súťažiť a podporovať na Hlavnú ulicu.

Hodinu a pol trvajúca hystéria neostala neocenená. Podporili nás i pán starosta mestskej časti Košice - Barca, pán Krištof, a takisto i pani starostka mestskej časti Košice – Šebastovce, pani Puzderová, za čo im i takýmto spôsobom dodatočne ešte raz ďakujeme. A to už ani nerátam našich žiakov, ich rodičov, starých rodičov a našich učiteľov, ktorí prišli a fandili až im skoro hlasivky praskli...

Keď na konci akcie vyhlásili, že vyhrala ZŠ Abovská, naša radosť bola naozaj obrovská!!!!!!

Táto cena je putovná a trvá rok. O rok ju možno budeme pustiť z rúk a poslať ďalej ako symbol húževnatosti a spolupatričnosti... ale ten jeden rok... nech sa nás lepia len samé SUPeRVECI!!!! :D

Retro - 2015/2016

Vianoce s milým Samom

Za jednými horami, za jednými dolami, bola raz jedna obyčajná rodinka. Do tej rodinky patrila mama Katka, otec Tomáš a jedináčik Samo.

Samo mal osem rokov a bol veľmi rozumný. Jeho jedinou chybou charakteru bolo, že občas svojich rodičov neposlúchal...

Nastal čas Vianoc a Samo si pod stromček želan všetko, čo v meste vo výkladoch uvidel. Vôbec s ním však doma nebola rozumná reč. Mama Katka a otec Tomáš boli úplne zúfalí. Povedali mu, že keď nebude počúvať, nedostane žiadne darčeky. Samo sa rozplakal, išiel do izby a špekuloval, čo robí zle. Prišiel na to a bol dobrý, kým nenastala štedrovečerná nádielka. Rodinka prišla ku stromčeku a Samo našiel všetko, čo chcel.

Po Vianociach nastali dni hrôzy. Samo nepočúval a nechcel si robiť povinnosti. Takto prešiel celý celučký rok...

O rok neskôr na Vianoce Samo začal znova poslúchať, lenže rodičia vedeli, že to len hrá, tak ako pred rokom. Pod stromčekom nenašiel nič, len jediný sveter!

Smutné však bolo niečo úplne iné. Smutné bolo to, akí boli rodičia nešťastní. Samo videl pri žiariacom stromčeku mamkine smutné oči a cítil, ako mu nepríjemne zvierá ten smútok jeho v podstate dobré srdce... Od toho vianočného dňa už Samo poslúchal. Chcel, aby v ich rodinke boli Vianoce každý deň...

Sára Kelemenová 6.ročník/s mini pomocou šéfredaktorky :D/

Retro – 2015/2016

Fóbia Veľkej noci

Blížila sa Veľká noc, všetky zajačiky pracovali na záhradke, len malá Zajka sedela zamknutá vo svojej izbe. Bála sa korbáčov a vody, a keďže sa blížila Veľká noc, bolo ich neúrekom všade. A okrem toho jej staršia sestra narozprávala, ako ju v posledných dvoch rokoch všetci vyšibali tak, že mesiac jej nezišli modriny a ako ju obliali tak, že týždeň bola mokrá a ešte im musela dať aj vajíčka.

Zajku tým neskutočne vystrašila a ešte na záver dodala: „Veľká noc je o tri týždne...“ Povedala to najstrašidelnejšie, ako len mohla. Zajka vyhodila sestru z izby, zamkla sa a nevychádzala. Dvere zabarikádovala a púšťala tam len mamu, ktorá jej nosila jedlo a pitie a v izbe bola najdlhšie asi tak dve minúty. Snažila sa jej dohovoriť, ale Zajka sa bála vystrčiť z izby čo i len uši.

Raz predsa len vyšla, bola strašne hladná a bolo jej smutno za mamkou a za sestričkou. Vybrala si ale ten „najlepší“ deň - veľkonočný pondelok. Zajka zišla po schodoch do kuchyne. Lenže v kuchyni sedel jej brat, ujo, dedo a bratranec. Tak sa zľakla, že sa chvíľku nevedela ani pohnúť.

Chlapi vstali zo stoličiek, vybrali korbáč a zľahka jej ťukli po ramene. Vytiahli krásnu voňavku a strekli jej tú krásu do vlások... Zajka im s radosťou dala čokoládové vajíčka a zjedli spolu slávnostné raňajky. A tak zostali tradície v ich rodine také, ako majú byť a Zajka sa už nebála.

Ema Gregová, VI.r

Retro – 2016/2017

Vianoce sú sviatky, ktoré sa nikdy nezunujú, **kapustnica** a rezne so šalátom sa nikdy nepreedia a **rozprávky** nám stále pohľadia dušu svojimi krásnymi pesničkami a koncami, ktoré nepoznajú zlo. Prajeme Vám, aby Vaše Vianoce boli ako z tej najkrajšej a najspravodlivejšej rozprávky.

A prečo? Pretože pokojné Vianoce, vôňu príjemného večera a šuchotavé balíčky plné prekvapenia si raz za rok naozaj zaslúžime :D. Snáď Vám sviatočné chvíle tento rok spríjemnia ešte viac aj pozdravy od našich piatakov a šiestakov.

Milí čitatelia, nech Vás postretnú v závere roka dni, ktoré pre Vás budú **ŠŤASTNÉ A VESELÉ!!!**

Na Vianoce, keď sme spolu celá rodina,
zídeme sa pod stromčekom,
obdaríme sa darčekom,
zasadneme si za stôl.

Najeme sa kapustnice a rezníkov,
pozrieme si rozprávky a zjeme kúsok perníkov.
O polnoci aj do kostola na polnočnú zjídeme,
a potom šup do postele a tvrdo spať budeme.

Marek Frniak, 6. ročník